

مورخ ۱۲ یا ۱۳ اپریل ۱۹۱۲ مستر و

مسس مارجوری مورتن نیویورک:

دربارہ ظہور بہار روحانی و عظمت این

یوم

حضرت عبدالہاء

نسخہ اصل فارسی

ORIGINAL

AUDIO

مورخ ۱۲ یا ۱۳ آپریل ۱۹۱۲ مستر و مسس

مارجوری مورتن نیویورک:

درباره ظهور بهار روحانی و عظمت این یوم^۱

(خطابات جلد دوم، ص. ۱۱-۱۲)

ایام ظهور مظاهر مقدسه، بهار الهی است. اراضی قلوب را سبز و خرم نماید، گل های حقایق بشکفتد، اشجار وجود انسانی پر ثمر شود. انهار اسرار جاری گردد و چشمه عرفان بجوشد و از باران نیسان الهی عالم وجود تازه و تجدید گردد. اما چون مدتی گذرد کم کم حقایق الهی فراموش شود، قلوب پژمرده ماند و نفوس مانند مرده گردند، فیض الهی منقطع شود و اسرار ربّانی در بین نفوس گم شود. لهذا باز بهار یزدانی جلوه نماید باران رحمت ببارد، نفحات عنایت مرور کند، عالم وجود را زنده گرداند، حدیقه عرفان پرشکوفه شود، اشجار وجود اثمار آبدار دهد.

باری چون مدتی بود باز نفحات الهی منقطع شد آن کمالات نمانده، روحانیات مغلوب گردیده، مادیات غلبه کرده، عالم امکان مانند جسم بی روح گشته، اثری از بهار نماند، پس حضرت بهاء الله ظاهر شد، بهار الهی تجدید فرمود، همان نفحات به وزیدن آمد، همان ابر باریدن گرفت، همان فیض احاطه نمود. حال روز به روز عالم انسانی در ترقی است و نسیم جدید در هبوب. اشجار وجود خرم است و انهار اسرار جاری است. فیض ملکوت محیط است، تأییدات جمال الهی مؤید است و نفثات روح القدس جان بخش است.

^۱ خطابه در خانه مستر و مسس مارجوری مورتن نیویورک ۱۲ آپریل ۱۹۱۲ (عصر) (۲۴ ربیع

الثانی ۱۳۳۰ ه. ق.)

امیدوارم در این بهار الهی فیض ابدی جوئید حیات آسمانی یابید در گلشن امکان اشجار بارور گردید و از نسیم عنایت سبز و خرم مانید، پر برگ و شکوفه شوید. مانند درخت خشک نباشید که هر قدر باران بهاری بارد نسیم جان پرور وزد ابداً در آن اثری ظاهر نشود. پس نهال های جنت ابهی باشید و گلهای گلشن الهی گردید. در نهایت خرمی و طراوت باشید و به فیض ابدی زنده شوید و حیات پاینده یابید. دوباره برای شما دعا می کنم.

